

“मीठे बच्चे— तिमी ज्ञान सागर बाबाको पासमा आउँछौ सम्मुख मिलन मनाउन, बादल भर्न। तिमी यहाँ कुनै तीर्थ गर्न वा पहाडीको हावा खान आउँदैनौ।”

प्रश्नः— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा कुन विधिबाट चलिरह्यौ भने सदा स्वस्थ बन्छौ?

उत्तरः— सदा स्वस्थ बन्नको लागि सदैव बाबा-बाबा भन्दै गर। तिमी सँगै खाउँ, तिमी सँगै घुमौँ... सबै कुरा बुद्धिद्वारा बाबामा अर्पण गर। यस्तो सम्झिएर चल— हामी शिवबाबाको पालनामा पालिइरहेका छौं। कुनै पनि चीजमा ममत्व नरहोस्। बाबामा अर्पण गरेर उहाँको आज्ञा अनुसार खायौ भने सबै पवित्र हुन्छ र तिमी सदा स्वस्थ बन्ने छौ।

गीतः— दूर देश का रहने वाला .....

ओम् शान्ति। दूर देशमा रहनेवाला सँग बच्चीहरू मिल्न आउँछन्। बच्चीहरू कुनै तीर्थमा आएका होइनन् वा पहाडीमा हावा खान पनि आएका होइनन्। मानिसहरू त पहाडीमा हावा खान जान्छन्। तर बच्चाहरू यहाँ आउँछन् माता-पिता सँग मिल्न। यो जानेका छौ— दूरदेशमा रहनेवाला माता-पिता यो पराइ देशमा आउनुहुन्छ। किन आउनुहुन्छ? स्वर्गको रचना गर्न। उहाँ सँग मिल्नको लागि बच्चाहरू भिन्न-भिन्न गाउँबाट अनि कति टाढा-टाढाको देशबाट आउँछन्। बेलायतबाट पनि आउँछन्। के को लागि? कुनै कुरा हेर्नको लागि त होइन। आत्माहरू वा जीव आत्माहरू माता-पिता सँग मिल्नको लागि आउँछन्। माता-पिता पनि दूर देशमा रहनेवाला हुनुहुन्छ। अहिले तिमी कसको सम्मुख बसेका छौ? माता-पिताका सामुन्ने बसेका छौ, जसबाट स्वर्गको सुख मिल्छ तर उहाँका मतमा चले मात्र। त्यसैले श्रीमतको यति धेरै महिमा छ। भगवानुवाच, श्रीमतको महिमा गरिएको छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको श्रीमतको गायन छैन। सबैभन्दा श्रेष्ठ माता-पिता हुनुहुन्छ जसको महिमा गरिन्छ। यस सृष्टिका रचयिता माता-पितालाई आह्वान गरिन्छ— यो छी-छी पतित दुनियाँमा आउनुहोस् र हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। अहिले उहाँ यो पराइदेशमा आउनु भएको छ। तिमी पनि पराइको देशमा बसेका छौ। यो रावणको देश हो। यी अकासुर, बकासुर, पूतना, सूपनखा, हिरण्यकश्यप आदि सबै यस मनुष्य सृष्टिका मनुष्यकै नाम हुन्। असुरहरूको कुनै अर्को रूप छैन। न त देवताहरूको अर्को कुनै रूप छ, न तिनीहरूको चार भुजाहरू नै छन्। हुन त ती पनि मनुष्य नै हुन् र देवताहरू पनि मनुष्य नै हुन्। तर देवताहरूको पावन देशमा पुनर्जन्म हुन्छ।

सत्ययुग-त्रेता ईश्वरको घर जस्तै हो। स्वर्गमा आउनु भनेको आफ्नो घरमा आउनु हो। अहिले रावणको घर पराई घरमा छौ। बाबाले आएर तिमीलाई रावणको घरबाट छुटाउनुहुन्छ, मुक्त गर्नुहुन्छ। आधा कल्पसम्म त तिमीले मायाको देशमा पुनर्जन्म लिइरहन्छौ। सत्ययुग-त्रेतामा त राम राज्य अर्थात् ईश्वरको राज्य हुन्छ किनभने यी युगलाई ईश्वरले स्थापना गर्नु भएको हो। आधा कल्पसम्म त्यहाँ पुनर्जन्म लिंदै आयौ। आधा कल्प रावणको राज्यमा पुनर्जन्म लियौ। अब बच्चाहरूले बुझेका छौ— हामी कसको सामुन्ने बसेका छौं? उहाँ शिक्षक पनि हुनुहुन्छ र सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। तिमी माताहरू पनि शिक्षक हौ र सतगुरु पनि हौ। तिमीहरूले पनि मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि पढाउँछौ। अहिले त तिमी आसुरी सम्प्रदायबाट दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ। तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाउनको लागि बाबा यस रथमा सवारी हुनु भएको छ। उहाँ त बच्चाहरू सँग मिल्न अरू देशमा पनि जानुहुन्छ किनभने बाबा चैतन्य ज्ञान सागर हुनुहुन्छ। जड सागर त होइन जसले डुबाइ देओस्। उहाँ चैतन्य हुनुहुन्छ। गायन छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे... त्यसैले परमात्मा नै

२०७५ जेष्ठ २९ मंगलबार १२-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 आउनुहुन्छ। उहाँ सँग मिल्न आत्माहरू पनि आउँछन्। कहाँ कहाँबाट बच्चीहरू आउँछन्। बाबाले पनि
 चक्कर लगाउनुहुन्छ। भक्तहरूले त जहाँ तहीं मन्दिर बनाएका छन्। जसरी क्राइस्टको जड चित्र पनि बनाउँछन्।
 उनी त देहधारी हुन्। बाँकी जो ब्रह्मा, विष्णु, शंकर छन् सबै देहधारी हुन्। यी सबैमा सर्वोच्च हुनुहुन्छ भगवान्,
 उहाँको आफ्नो शरीर छैन। उहाँलाई त सबैले बाबा भन्दछन्। परमपिता परमात्मा, उहाँको न त स्थूल शरीर छ,
 न सूक्ष्म शरीर। आउन त अवश्य पनि आउनुहुन्छ। कसरी आउनुहुन्छ? यो सबैले बिर्सिएका छन्। कृष्णलाई
 पतित पावन हुनुहुन्छ त भनिदैन। न बाबाले कृष्णको शरीरमा आएर पावन बनाउनुहुन्छ। त्यसैले कृष्ण
 भगवानुवाच भन्नु गलत भयो। कृष्णको मुखबाट परमात्माले के रचना गर्नुभयो? के देवताहरू? होइन, पहिला
 त ब्राह्मण चाहिन्छ। त्यसको लागि ब्रह्मा चाहिन्छ। नत्र ब्रह्माको कर्तव्य के हो त? कृष्णको नाम राखिदिनाले
 ब्रह्माको जीवनी नै गुम हुन जान्छ। कृष्णद्वारा सत्ययुगको स्थापना गरेको भए त ब्रह्माको कर्तव्य नै गुम हुन्छ।
 तर तिमी बच्चाहरू जो यहाँ आएका छौ जान्दछौ, बाँकी जसले जान्दैनन् तिनीहरूले सम्झन्छन्— यो पनि
 गीता सुनाउने एक प्रकारको सतसङ्ग नै हो। तर यहाँ कसले सुनाउँछ भन्ने कुरा तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ।
 ज्ञानका सागर परमप्रिय माता-पिताले सुनाउनुहुन्छ। कति मीठो कति प्यारो हुनुहुन्छ। तिमीले कुनै पनि
 मनुष्यलाई मीठो भन्न सक्दैनौ किनभने सबै निकृष्ट विकारी छन्। बाबाले तिनीहरूलाई पावन बनाइरहनु
 भएको छ। त्यसैले सबैभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ। त्यसपछि जति पनि मनुष्य आएर गए त्यसमा लक्ष्मी-
 नारायण एवं सीताराम हुन्। अहिले त उनीहरू पनि पतित छन्। बाबाले आएर पावन नबनाएसम्म सबै पतित
 दुःखी हुन्छन्। जसरी मनुष्यले भन्दछन्— कलियुग हजारौं वर्षको छ, यो त असम्भव छ। महाभारी लडाइँ
 सामुन्ने खडा छ, जसबाट मुक्ति जीवन मुक्तिको द्वार खुल्छ, तबसम्म कोही पनि मुक्ति जीवन मुक्तिमा जान
 सक्दैन। सबै यहीं नै भट्किरहन्छन्। भुलभुलैयामा जस्तै हो। सबैले ठक्कर खाइरहन्छन्। निस्कने ढोके मिल्दैन।
 मुक्ति जीवन मुक्तिको ढोकातिर जान त चाहन्छन्। कसैको मृत्यु भयो भने पनि स्वर्गवासी भयो भन्छन्। तर यो
 त नर्क हो। बाबा आएर राजयोग सिकाएपछि मात्र स्वर्ग जान सक्छन्, राजाई वा प्रजा पद पाउन सक्छन्। यो
 कमाइ हो। भन्ने पनि गरिन्छ— यसले कुन यस्तो कर्म गर्‍यो जसले गर्दा यति धनवान् बन्यो? त्यस्तै सत्ययुगका
 देवताहरूले कुन कमाइ कहिले गरे जसबाट यस्ता बने? अवश्य पनि कलियुगको अन्त्यमा कमाइ गरेको हुनु
 पर्छ अनि सत्ययुगमा त्यस्तो बनेको हुनु पर्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामी यस्तो कमाइ गरिरहेका छौं
 जसबाट स्वर्गको मालिक बनेछौं। अवश्य पनि त्यसको परिणाम तिमीले स्वर्गमा भोग्छौ। अहिले तिमी
 कलियुग र सत्ययुगको संगममा छौ। उनीहरूले यसलाई अलग युग बनाइदिए। सारा कर्म-अकर्म-विकर्मको
 गति बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अब तिमीलाई जुन कर्म म सिकाउँछु त्यही गर।
 यसलाई कलियुग भनिदैन। संगमयुगको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। जब सत्ययुगबाट त्रेता हुन्छ तब सत्य
 र त्रेताको संगम बितिरहेको छ, यो कसैलाई पनि थाहा हुँदैन। पछि गएर सत्ययुगमा फलानाले राज्य गर्थे,
 त्रेतामा फलानाले राज्य गर्थे भनी महिमा गर्छन्। द्वापर आएपछि देवी-देवताहरू बाम मार्गमा जान्छन्, यी सबै
 कुरा अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ। यो ज्ञान अरू कसैमा छैन। तिमीले नै विश्वको इतिहास भूगोल
 पढ्छौ। तिमी सँग लक्ष्य छ। दुनियाँमा जति पनि गीता पाठशाला छन् त्यहाँ वेद शास्त्र सुनाउँछन्। त्यहाँ लक्ष्य
 केही पनि हुँदैन। स्कूल कलेजलाई पाठशाला भनिन्छ। तर पनि त्यो पढाइ आम्दानीको स्रोत हो। तिमी त लक्ष्य
 छ— यस पढाइबाट हामी पावन बनेर मुक्तिधाममा जान्छौं। त्यहाँबाट फेरि पार्ट बजाउन सत्ययुगमा आउँछौ।
 कलियुग देखि सत्ययुगसम्म तिमीले कुन पार्ट बजाउनु पर्छ, यो सबै कुरा तिमीलाई थाहा भएको छ। तिमी

बादल हौ यहाँ ज्ञान भर्न आएका छौ। २१ जन्मको लागि आम्दानीको स्रोत बनाउन। पढाइ यति उच्च छ भने पढाउनेवाला पनि सर्वोच्च एक भगवान् हुनुहुन्छ। अरू त सबै भाइ-बहिनी हुन्। ब्रह्मा-सरस्वती, शंकर-पार्वती, विष्णु सबै उहाँकै बच्चा हुन्। बच्चाहरूलाई बच्चाहरूबाट वर्सा मिल्न सक्दैन। वर्सा बाबाबाट मिल्छ। जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ त्यस्तै वर्सा प्राप्त गर्छ। यो पुरुषार्थ कति सहज छ। ठिकै छ, यति धेरै ज्ञान सुनाउन सक्दैनौ भने पनि तीन पाइला पृथ्वी लिएर सानो कोठामा नै गीता पाठशाला खोलिदेऊ। बोर्डमा लेख- आएर २१ जन्मको लागि बाबाबाट वर्सा लिनुहोस्। सानै बोर्ड लगाए पनि हुन्छ। त्यसमा लेख- २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही तपाईंको जन्म सिद्ध अधिकार हो। आएर सोध्न सक्नुहुन्छ। तपाईंहरूले जसलाई माता-पिता भन्नुहुन्छ उहाँ अवश्य पनि स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ र उहाँबाटै स्वर्गको वर्सा पनि प्राप्त हुन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ- निरन्तर मलाई याद गर, अरू सबैलाई बिर्सिदेऊ। यिनीसँगै रहेर पनि, सामुन्नेमा यिनलाई देखेर पनि बुद्धि उहाँ बाबामा लगाउनु पर्छ। बाबाको आदेश मिले पछि त मान्नु पर्‍यो नि। बाबाले आदेश दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब विषको धन्दा बन्द गर। अरू कसै सँग कुरा गर्नुहुन्न, बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ। बाहिरका त ७ दिन सम्म दिनहुँ आएर नबुझेसम्म यहाँ सभामा कोही पनि बस्न सक्दैन। भनिन्छ पनि इन्द्रप्रस्थमा पुखराज परीले एक पतित मानिसलाई लिएर आइन् अनि उनलाई सजाय मिल्यो। त्यसैले त्यस्तालाई ल्याउने नियम छैन, जब सम्म ७ दिन भट्टीमा नराखियोस्। भट्टीबाट स्वच्छ नभए सम्म बस्न सक्दैनन्। कुनै ठूलाबडा भेट्न आउँछन् र बिहानको कक्षा हेरौं भन्छन् भने माथि सोधेर श्रीमत अनुसार बताउन पनि सकिन्छ। हेरिन्छ, ठिकै छ, उल्टो कुरा गर्दैन भने त्यस्तालाई पहिले नै केही सम्झाइन्छ। फेरि आउन चाह्यो भने दिनु पर्छ।

तिमीले सबैलाई सम्झाऊ- उहाँ हाम्रो माता-पिता हुनुहुन्छ जसबाट स्वर्गको सुख मिल्छ। उहाँ बाबा, शिक्षक र सतगुरु तीनै हुनुहुन्छ। तिमीलाई मानौं तीन इन्जिन मिलेको छ। यसै समयमा तीनै एकै ठाउँमा प्राप्त हुनुहुन्छ। त्यहाँ लौकिकमा त अलग अलग पाइन्छ। पहिला बुबा त्यसपछि शिक्षक र वृद्धावस्थामा गुरु बनाउँछन्। तिमी अहिले कसको पालनामा छौ? शिवबाबाको, किनभने तिमी सँग जे जति छ त्यो सबै शिवबाबालाई अर्पण गरेका छौ। मानौं तिम्रो पालना शिवबाबाको भण्डारबाट भएको छ। तिमीले आफ्नो सबै कुरा शिवबाबालाई दान गरेका छौ। अब उहाँबाटै तिमी पालिन्छौ। कति पवित्र अन्न प्राप्त हुन्छ। कसैले दान धर्म गरोस् र त्यसैबाट पालना होस्, यस्तो कहिल्यै पनि हुँदैन। उनीहरूले त जसलाई दान गर्छन् उसले त्यो खान्छ। यहाँ त तिमीले शिवबाबालाई दिन्छौ र कति पवित्र बन्छौ! यसबाट तिम्रो नै पालना हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ घरमै बसेर पनि सम्झ- यो सबै बाबाको नै हो। यस्तो सम्झेर खायौ भने तिमीले मानौं शिवबाबाको भण्डारबाट खान्छौ। यसमा केही पनि ममत्व हुँदैन। बाबाको हो भन्ने सम्झन्छौ। बाबाले दिनु भएको हो। बाबालाई अर्पण गरिएको हो। उहाँकै आज्ञा अनुसार खाइरहेका छौं। बस्न त घरमा बसेका छौं तर शिवबाबाको भण्डारबाट खान्छौं। भन्ने पनि गछौं नि- तिमी सँगै खाऊँ... तिमीसँगै घुमौँ...। बाबा-बाबा भनिरह्यौ भने उहाँ सँग योग लागिरहन्छ। सदा स्वस्थ बनिन्छ। यो स्वस्थ बन्ने आरोग्यशाला हो। लौकिक आरोग्यशालामा सारा जीवन कहाँ रहन्छन् र! केही समय रहेर जान्छन्। यहाँ त तिमी बसिरहेका छौ। २१ जन्मको लागि सदा स्वस्थ बन्छौ। यहाँ किन आउँछौ? आधाकल्पको लागि सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न र सदा सुखी बन्नको लागि। यस विचारले आउँछौ नि। यहाँ हावा खानको लागि वा तीर्थ गर्नको लागि आउँदैनौ। यहाँ त शिवबाबाको पासमा आउँछौ। बाबा पनि पराइको देशमा आउनुहुन्छ पराइ तनमा। गीता जसको महिमा गरिन्छ त्यसमा केही त सत्य हुनु पर्छ।

२०७५ जेष्ठ २९ मंगलबार १२-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बाबालाई आउनुहोस् भनी आह्वान गर्छन्। त्यसैले उहाँलाई पनि पतितबाट पावन बनाउन आउने पछि। पतितहरू पावन बन्नको लागि परमधाममा उहाँको पासमा त जाँदैन। जानै सक्दैन। हरेक भक्त आत्माले बाबा आउनुहोस् भनी पुकार्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सबैको गति-सद्गति गर्न आउँछु। सबैमाथि दया गर्नेवाला सर्वोदया त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। कुनचाहिँ दया गर्नुहुन्छ? श्रीमत दिनुहुन्छ। श्रीमत त धेरै प्रसिद्ध छ, जसमा चल्लाले श्रेष्ठ अर्थात् स्वर्गको मालिक बनिन्छ, जो जति श्रीमतमा चल्छ त्यति नै। कुनै मेहनत त दिनुहुन्छ— हठयोग गर्ने अथवा तीर्थमा गएर हण्डर खाने। अमेरिकामा होस् वा फिलीपीन्समा होस्... जहाँ सुकै भए पनि गृहस्थ व्यवहारमा त रहनु पर्छ। तर यसरी रहँदा कमल पुष्प समान रहनु पर्छ। जनकको उदाहरण छ। तिम्रो यो राजयोग हो। उनीहरू त स्वर्गको सुख काग विष्टा समान छ भन्छन्। तर प्राचीन भारतको राजयोग त धेरै प्रख्यात छ। यसलाई कसैले पनि जान्दैनन्। प्राचीन योग त प्राचीन बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ। गीता वेद शास्त्र आदि सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। वृक्षलाई पूरा बढ्नु नै छ र त्यही वृक्ष हरा-भरा हुनु छ। तिम्री त माता-पिताको पासमा रिफ्रेस हुन आएका छौ र घरी घरी आउँछौ किनभने बाबाको सामुन्नेमा आनन्द आउँछ। यहाँ सदाको लागि त बस्न सक्दैनौ। नियम छैन। आफ्नो गृहस्थ व्यवहार पनि अवश्य सम्हाल्नु छ।

यो पाठशाला अझै वृद्धि हुँदै जान्छ। विघ्न आदि नपर्ने हो भने त यो पाठशालाको धेरै वृद्धि हुने थियो। विघ्न पर्छन्। पाँच हजार जना एकै ठाउँमा बसेर कसरी पढ्न सक्छन्, त्यसैले संख्या सीमित गरिएको हो जसलाई बाबाले सम्मुखमा देख्न पनि मिलोस्। बाबाले देख्न त आत्मालाई नै देख्नुहुन्छ। शरीरलाई देख्नुहुन्छ। शक्तिशाली दृष्टि दिनुभयो भने उसले शरीरलाई नै भुल्छ। बाबा त चुम्बक हुनुहुन्छ, मानौं अचेत जस्तै हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उच्च गन्तव्यमा पुग्नको लागि बाबा-टिचर-गुरुका रूपमा हामीलाई तीन इन्जिन मिलेका छन्— सदा यसै स्मृतिले अगाडि बढ्नु छ।
- २) बुद्धिबाट सबैथोक बाबालाई जिम्मा दिएर उहाँकै पालनामा रहनु छ। धेरै मीठो र पावन बन्नु छ। पतितपनाको टर्नोलाई निकालिदिनु छ।

वरदानः— संगमयुगको यस नयाँ युगमा हर सेकेन्ड नवीनताको अनुभव गर्ने तीव्र पुरुषार्थी भव

संगमयुगमा सबैथोक नयाँ हुन्छ, त्यसैले यसलाई नयाँ युग पनि भनिन्छ। यहाँ उठ्ने पनि नयाँ, बोल्ने पनि नयाँ, चल्ने पनि नयाँ। नयाँ अर्थात् अलौकिक। स्मृतिमा पनि नवीनता आयो। कुरा पनि नयाँ, मिल्ने पनि नयाँ, देख्दा पनि नयाँ। देख्दा पनि आत्माले आत्मालाई देख्छ, शरीरलाई होइन। भाइ-भाइको दृष्टिद्वारा सम्पर्कमा आउँछौ, दैहिक सम्बन्धले होइन। यस्तो हर सेकेन्ड आफूमा नवीनताको अनुभव गर्नु, जो एक सेकेन्ड पहिलाको अवस्था थियो त्यो अर्को सेकेन्ड नहोस्, त्यसभन्दा अगाडि होस्— यसलाई नै तीव्र पुरुषार्थी भनिन्छ।

स्लोगनः— परमात्म प्यारद्वारा जीवनमा सदा अतीन्द्रिय सुख र आनन्दको अनुभूति गर्नु नै सहजयोग हो।